

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. XXXII. Mansvetudo Svmmpere Ecclesiastico necessaria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

C A P. XXXII.

MANSVETUDO SUMMO PERE

Ecclesiastico necessaria.

§. **M**ites sunt, inquit S. August. lib. 1. de serm. Dom. Quia sine
 in monte cap. 3. qui cedunt improbitatibus, & non mansueti.
 resistunt malo, sed in bono vincunt malum. S. Basil. in Pl. 33.
 Audiant mansueti & latentur. Maxima, inquit, omnium
 virtutum mansuetudo, eorum in beatitudinum numerum relata
 est. Beati, inquit Matth. 5. mites, quoniam ipsi possidebunt
 terram. Illa enim terra celestis Ierusalem non est bellatorum
 spoliolum, sed longanimiter & mansuete omnia tolerantium spe-
 rata hereditas. Qui sedatis sunt & compositis moribus, nempe
 ab omni affectu vitioso liberi, adeo, ut nullum reliquerint ani-
 mab. suis perturbationi locum, hi demum mansueti appellantur.
 Et B. Ambr. in Psalm. 36. Qui sunt mansueti, nisi quos nul-
 lus stimulus dissensionis exagitat, non ira perturbat, non seuitia
 exasperat, non rabies crudelitatis inflamat. Cassiodorus in
 Psalm. 39. Mansuetos appellamus, qui alienas iniquitates
 tolerant, nec aliquem grauare presumunt. Et S. Chrysosto.
 in Psalm. 131. Neque ferire, inquit, est absolute atrocitatis, neque
 parcere mansuetudinis, sed mitis ille est, qui ferre potest, quae in
 seipsum peccata sunt, qui aliis factam iniuriam propulsat. Ex
 quorum Patrum sententiis, quas illi ex S. Scripturae
 fontibus hauerunt, consequens est. 1. ut laesi iniuriaque
 affecti stomacho & iracundia non exardescamus, nec Lenitas o-
 vindictam expetamus. 2. ut locum demus ac volun-
 tate cedamus illorum nequitiae. 3. ut illorum maleficia benda, cum
 beneficiis compensemus, & haec cum agitur causa non non agitur
 nostra propria, verum in causa proximi & praecipue Dei salus proxi-
 viros nos prebeamus. Omnib. quidem virtutib. opus habemus, mi vel ho-
 inquit nor Dei.

inquit S. Chrysostomus homil. 19. in Epist. ad Rom. maxime tamen mansuetudine, quandoquidem & nos benigritate indigemus & misericordia: multa siquidem singulis deliquimus.

S. Et hæc mititas non modo decora, sed & necessaria viris est Ecclesiasticis: nam 1. nulla fere est Ecclesiastico viro functio, quæ non diuinam gratiam & caritatem requirat, cuius gratiæ efficax conciliatrix et placiditas: neque enim super ira turbidum, sed super lenitate quietum requiescit Spiritus Domini Isa. 66. ver. 2. & ut ait Ecclesiasticus cap. 1. v. 35. beneplacitum Deo fidei & mansuetudo: siquidem valde probatur Deo, ut & illi fidem præstemus, & proximis fidelitatem iustitiam exhibeamus, & mansuetè ejus injurias perferamus & condonemus, & in miseriis benignè subueniamus & opitulemur. Et Salomon Prouerb. 3. vers. 34. Mansuetis dabit gratiam. Et Ps. 146. ver. 6. Suscipiens mansuetos Dominus, humilians autem peccatores vsque ad terram, mansuetudo fructus est Spiritus Gal. 3. v. 23. 2. cœlesti lumine opus & mysteriorum, quæ tractant, intelligentia ceteris primis est Clericis necessaria, quam placatis & mitibus potissimum tribuit Deus, quemadmodum docet Sanctus David Psalm. 24. v. 9. Diriger mansuetos in iudicio, docebit mites vias suas. Hos deducit in suorum præceptorum iustitia, hos regit ut cum certa ratione & consilio omnia faciant, his manifestat & aperit sibi acceptas & ad æternam felicitatem ferentes vias. 3. diu multumque precandum Ecclesiasticis. Rectè autem S. Iudith cap. 9. ver. 16. ita Deum alloquitur: Nec superbi ab iniuriis placuerunt tibi, sed humilium & mansuetorum semper tibi placuit deprecatio. 4. Sacra Deo munera Clerico offerenda sunt Hebr. 5. v. 2. at sine placabilitate non acceptantur à Deo Matth. 5. v. 24. 25. Si offers munus tuum ad altare, & ibi recordatus fueris, quod frater tuus habet aliquid aduersus te, relinque ibi munus tuum ante altare, & vade prius reconciliari.

Ad sua ritè obsequia ma
na Ecclesia
st. co ne. effa
ria lonis an.

Ad diuinam
luc. m. conse
quenda cle
rici ne effa
ria mansue
tudo.

Ob preces cle
ricis opus
mansuetu
dine.

Ad Deo of
ferendum le
nitatem ne
cess. est ad
hibere.

ciliari fratri tuo, & tunc veniens, offeres munus tuum. 5. ^{Ob cum po-}
 Crebro Clericis tractandum cum populo, sunt enim ^{pulo conue-}
 lux mundi & sal terræ, opus ergo magna lenitate, ne ^{tudinē man-}
 durius agant & illos exasperent, nam vt est Prouerb. ^{suetudo Ec-}
 15. v. 1. *responsa mollis frangit iram, sermo durus suscitatur furo-* ^{clesiastico a-}
rem, quapropter Apostolus 2. Timoth. 2. v. 24. prohi-
 bet ne Ecclesiasticus verbis pugnet & digladietur, sed
 omnibus mansuetudinem ac patientiam exhibeat,
 præsertim contrā disceptantibus. S. Chrysost. homil.
 4. super 1. cap. Isaia: Non tantum, inquit, in reprehen-
 dendo Sacerdotibus fiducia opus est, verum multo magis opus est
 mansuetudine, quam fiducia: neminem enim mortalium sic
 auersantur, oderuntq; ii, qui peccant atq; cum qui parat redar-
 guere: captantq; occasionem, vt elabantur, cupientes effugere
 reprehensionem. Necessesse igitur, vt eos mansuetudine huma-
 nitatē retineamus: 6. Quid boni efficiet Clericus apud ^{vt proximi}
 eos, quibus exosus est? At vt amabilis sit præstabit ^{salutē pro-}
 mansuetudo. Ita enim Spiritus sanctus docet Eccles. ^{moueat Ec-}
 3. v. 19. *Fili in mansuetudine opera tua perfice, & super homi-* ^{clesiasticus,}
num gloriam diligere, id est, magis amaberis, quam si in ^{aprium telū}
 sublimi dignitatis gradu constitutus esses, & præter
 honorem quem apud homines indipisceris etiam ab
 illis diligere. 7. Quid prodesset Clerico, si vniuer- ^{mansuetudo}
 sum mundum lucraretur & anima sua detrimentum patere-
 tur? Matth. 6. vers. 26. Opus ergo animi lenitate qua is
 conseruatur. Ecclesiast. 10. v. 31. *Fili in mansuetudine ser-*
ua animam tuam & da illi honorem secundum meritum eius.
 Nihil, inquit Beatus Chrysostomus homil. 34. in Gen.
 animam ita in tranquillitate & quiete esse facit, vt mansuetu-
 do & modestia. Quocirca & Christus Dominus Matth. 11. v.
 29. affirmat nos tunc requiem animabus nostris reperturos, si
 ab illo mansuetudinem discamus, & humilitatem. Per quam
 Christi Domini mansuetudinem, vt excellentissimam
 ejus virtutem obsecrandos sibi putauit Corinthios
 Apostolus 2. Corinth. 10. v. 1. & quam in eo ex Isaia c.

41. v. 2. S. Matth. c. 12. v. 19. prædicat: Non contendas,
clamabit, neq³ audiet aliquis in plateis vocem eius, arundinem
quassatam non confringet & linum fumigans non extinguet.
Hanc mansuetudinem omni vita sua coluit præbere
aduersus resipiscentes peccatores, quos admirabili
nitare & suauitate in gratiam recepit, & in passione su-
cum quasi agnus mansuetus, qui portatur ad victimam Ierem.
II. v. 19. coram tundente se obmutuit, & non aperuit os suum.
Illa. 53. v. 9. Rectè S. Augustin. tractat. 33. in Ioannem
Admirabilis mansuetudo in Domino fuit. Animaduertemus
um nimium esse mitem, nimium esse mansuetum. Habere
ergo Clerici noui Testamenti summum Pontificem,
quem imitentur Christum Iesum exquisitissimum
mansuetudinis exemplar. A qua virtute & maxime
pere laudatur ille primus Iudæorum dux & Pontifex
Moyſes (nam vt est Psalm. 98. ver. 6. Moyſes & Aaron
Sacerdotibus eius) de quo S. Ioannes Chryſost. homil. 34.
in Genes. Vt discas quantum mansuetudinis & lenitas
sit robur, & quod sola hac virtus sufficiat se colentem dilige-
ter ineffabilibus laudibus dignum reddere. Audi beatum Iose-
phen hinc potissimum prædicari & ex hac ei coronam plecti, Ne-
mer. 12. versicul. 3. Erat Moyſes vir mitissimus super omnes
homines, qui morabantur in terra. Vidisti encomii magnitudi-
nem? Omni eum humano generi parem pronunciat, imò
hominum generi præfert.

S. Petri Apostoli. S. Cum virtutibus cæteris admirabilis fuerit S. Petrus Apostolus, tum mansuetudine, patientia & humilitate præcipuus, quod in S. Pauli correptione verticis mæ fustrudo. vel maximè declarauit, de qua Galaticæ 2. v. 14. Cepha coram omnibus. Si tu cum Iudæis sis gentiliter viuere non Iudaicè, quomodo gentes cogis Iudaizare. Quæ verba in Commentario eius epistolæ exponens S. Augustinus. Quod hoc, ait, ei coram omnibus dixit, necessitas cogendi, vires illius obiurgatione sanarentur. Non n. vtile erat errare, qui palam noceret, in secreto emendare. Huc accedit, quibus

mitas & caritas Petri, cui ter à Domino dictum est Ioann. 21.
v. 15. Amas me? Pasce oues meas, obiurgationem talem poste-
rioris Pastoris pro salute gregis libentissime sustinebat. Nam e-
rat obiurgatore suo ipse qui obiurgabatur mirabilior & ad imi-
tandum difficilior. Facilius est enim videre quid in alio corrigas, *Non vide-*
atque id vituperando vel obiurgando corrigere, quam videre, *mus man-*
quid in te corrigendum sit, libenterq; corrigi, vel per te ipsum, na- *tica quod in*
tum per alium, adde posteriorem, adde coram omnibus. Si er- *tergo est.*
go & illi qui cogebant gentes iudicare didicissent mites esse &
humiles corde, quod à Domino Petrus didicerat saltem correcto
tanto viro ad imitandum inuitarentur, ne putarent Euangeli-
um Christi iustitia sua tanquam debitum redditum. Ista S.
August. qui eandem mansuetudinem, vt erat suauissi-
mi ingenii eximiè coluit: Cum illo, inquit Possidius
Calamensis Episcopus in vita B. Augustini c. 31. annis
fermè quadraginta Dei dono absq; vlla amara dissensione fa-
miliariter ac dulciter vixi.

C A P V T XXXIII.

SECTANDA CLERICIS PATIEN-
tia, quia illis maximè operè necessa-
ria.

§ Patientia virtus contumeliarum & omnis aduer-
sitatis impetus æquanimiter ferens, siue vt de In- *Quid pati-*
uent. habet Tullius: Honestatis & vtilitatis causa rerum *entia.*
arduarum ac difficilium voluntaria ac diuturna perpesio,
mansuetudini, vt ait S. Basil. cap. 14. Constit. Monast.
naturaliter adiuncta est: Siquidem mansuetudo patientiæ est
mater, commissa vero cum benignitate præstantissimam omni-
um virtutem caritatem efficit.

§. Hanc patientiam à viro Ecclesiastico postulat S. Apostolus
Paulus cum ait 2. Tim. 2. v. 24. Seruum Dei oportet patien- in Clericis
tem esse. 2. Cor. 6. vers. 4. Exhibeamus nosmetipsos, sicut Dei desiderat
mini-patientiæ.